

Άρειος Πάγος 1038/1987, Τμ. Β'

Πηγή: Ε.Ε.Δ. 47/88 σελ. 772

Περίληψη: Όροι καταβολής αποζημίωσης από εργατικό ατύχημα κατά το νόμο 551/1914. - Εργατικό ατύχημα εργαζομένου υπαγομένου στην ασφάλιση του Ι.Κ.Α. - Προϋποθέσεις απαλλαγής του εργοδότη απ' την υποχρέωση καταβολής της αποζημίωσης.

Κυριότερες διατάξεις: Ν. 551/1914, Ν. 1846/1951 άρθρα 34 § 2, 60 § 3.

Απόφαση Δικαστηρίου

Προεδρεύων ο Αντιπρόεδρος κ. ΒΑΣ. ΛΙΝΑΡΔΟΣ

Εισηγητής ο Αρεοπαγίτης κ. ΣΑΜ. ΣΑΜΟΥΗΛ

Δικηγόροι οι κ.κ. Μιχ. Παπαζήσης, Θ. Χαδιός

Με το άρθρο 16 του ν. 551/1914, που κωδικοποιήθηκε με το β.δ. της 27.7/25.8.1920, δόθηκε στους παθόντες από εργατικό ατύχημα του άρθρου 1 το εκλεκτικό δικαίωμα να ασκήσουν την αξίωση που τους παρέχει ο νόμος αυτός ή την αξίωση από το κοινό αστικό δίκαιο, αλλά μόνο στην περίπτωση που το ατύχημα προήλθε από δόλο του εργοδότη ή σε εργασία ή επιχείρηση, στην οποία δεν τηρήθηκαν οι διατάξεις νόμων, διαταγμάτων ή κανονισμών για τους όρους ασφαλείας των εργαζομένων και από τη μη τήρηση αυτών. Η προστασία που παρείχε ο ως άνω νόμος στους εργαζομένους, αντικαταστάθηκε για τα υπαγόμενα στην ασφάλιση του Ι.Κ.Α. πρόσωπα με το ν. 1846/1951, ο οποίος όρισε:

α) με το άρθρο 34 § 2 ότι αν με δικαστική απόφαση βεβαιώνεται ότι ατύχημα οφείλεται σε δόλο του εργοδότη ή προσηθέντος από αυτόν προσώπου, ο εργοδότης υποχρεούται να καταβάλει στο ΙΚΑ τη συνολική δαπάνη που προκλήθηκε από τη χορήγηση παροχών εξαιτίας του ατυχήματος και στον παθόντα τη διαφορά μεταξύ του ποσού αυτού και της οφειλόμενης κατά τον Α.Κ. αποζημίωσης και

β) με το άρθρο 60 § 3 ότι αν ο παθών από εργατικό ατύχημα περιλαμβάνεται στα πρόσωπα που υπάγονται στην ασφάλιση, ο εργοδότης απαλλάσσεται από την υποχρέωση καταβολής της προβλεπόμενης από το ν. 551 αποζημίωσης καθώς και των εξόδων νοσηλείας και κηδείας.

Από τις διατάξεις αυτές προκύπτει ότι αν σε εργαζόμενο, που υπάγεται στην ασφάλιση του ΙΚΑ, προκλήθηκε εργατικό ατύχημα από τη μη τήρηση των όρων ασφαλείας των εργαζομένων, οι οποίοι έχουν επιβληθεί από διατάξεις νόμων, διαταγμάτων ή και κανονισμών, δεν υπάρχει υποχρέωση του εργοδότη ή των προσηθέντων από αυτόν προσώπων για την καταβολή της προβλεπόμενης από το ν. 551 και το κοινό αστικό δίκαιο αποζημίωσης (Ολ. Α.Π. 11267/1976 ΕΕργΔ 36, 619). Το Εφετείο που κατέληξε στην ίδια κρίση και με επικύρωση της πρωτόδικης αποφάσεως απέρριψε ως νόμω αβάσιμη την αγωγή του ασφαλισμένου στο ΙΚΑ αναιρεσιόντος, με την οποία αυτός ζήτησε την αποκατάσταση των υλικών ζημιών που υπέστη από εργατικό ατύχημα, το οποίο προκλήθηκε γιατί δεν τηρήθηκαν στην εργοδότη επιχείρηση οι διατάξεις νόμων, διαταγμάτων και κανονισμών για τους όρους ασφαλείας των εργαζομένων, δεν παραβίασε τις άνω διατάξεις, ούτε τα άρθρα 922, 929, 930, 931 του Α.Κ., 9 του ν. 669/1977, 158-161 του ν.δ. 210/1973 και 1, 2, 28, 38, 47, 267-269, 368 του κανονισμού μεταλλευτικών και λατομικών εργασιών. Επομένως ο μοναδικός λόγος αναιρέσεως, με τον οποίο υποστηρίζονται τα αντίθετα, πρέπει να απορριφθεί, ως αβάσιμος. (Επικυρώνει την 173/1985 απόφ. Εφετείου Θεσσαλονίκης).